

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/96/2020
Identifikačné číslo spisu: 8404899947
Dátum vydania rozhodnutia: 30. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8404899947.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: AP-economy, s. r. o., 95 Brezovica 082 74, IČO: 52 070 298, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Patakym, so sídlom Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, proti žalovanému: Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, zastúpenému KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Dunajská 32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2Cb/92/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. júna 2020, sp. zn. 6Cob/22/2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky o d k l a d á v y k o n a t e ľ n o s ť rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 2Cb/92/2004-836 z 22. novembra 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6Cob/22/2019-997 z 11. júna 2020 až do právoplatného skončenia dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 22. novembra 2018, č. k. 2Cb/92/2004-836, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 31.495,- Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 5.4.2003 do zaplatenia ako náhradu škody - ušlého zisku za mesiac november 2002, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu škody - ušlého zisku za mesiac december 2002 v sume 31 624,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, za mesiace január až december 2003 v sume 379 488,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, za mesiace január až december 2004 v sume 373 775,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, za mesiace január až december 2005 v sume 364 972,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, za mesiace január až december 2006 v sume 357 599,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, za mesiace január až december 2007 v sume 330 390,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 5.4.2003 až do zaplatenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie žalobu nad sumu 1 869 345,08 Eur zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi

voči žalovanému priznal nárok na 100 % náhradu trov konania. O trovách štátu rozhodol tak, že Slovenská republika zastúpená Okresným súdom Kežmarok má voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov štátu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 11. júna 2020, č. k. 6Cob/22/2019-997 tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v tých častiach výrokov I., II., rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorých bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi jednotlivé istiny. V prevyšujúcej časti výrokov I., II., rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorých bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých istín, ako aj v celej časti výrokov IV., a V., ktorými bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania a štátu, rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný včas dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f), ako i § 421 ods. 1 písm. a) a b) Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolačný súd“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku II., zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a žalovanému priznal náhradu rov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Alternatívne, aby výrok II., odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v dovolaní zároveň s poukazom na § 444 ods. 1 C. s. p. navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Návrh odôvodnil tým, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/36/2017 zo dňa 15. novembra 2017, v ktorom sa uvádza, že „pri rozhodovaní o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia súd môže zohľadniť aj prebiehajúce exekučné konanie, v rámci ktorého by ujmá, ktorá vznikne výkonom rozhodnutia na majetku dovolateľa, ktorý je fyzickou osobou, bola väčšia, ako prípadná ujma u oprávneného subjektu - právnickej osoby v majetkovoprávnych vzťahoch, v prípade odkladu vykonateľnosti rozsudku.“

5. Dovolateľ poukázal na to, že predmetom konania vo veci samej je zaplatenie sumy 1.869.345,08 Eur s príslušenstvom. Mal za to, že v dôsledku výkonu napadnutého rozhodnutia by žalovanému vznikli značné hospodárske škody, pri ktorých by navrátenie do pôvodného stavu bolo v značnom nepomere s odložením práva žalobcu na výkon rozhodnutia. Uviedol, že vzhľadom na vyťaženosť dovolacieho súdu môže rozhodovanie o podanom dovolaní trvať dlhšie časové obdobie, počas ktorého sa môže prípadné spätné vymoženie pohľadávky, v prípade úspechu žalovaného v dovolacom konaní, zhoršiť, či úplne znemožniť. V prípade, ak by dovolací súd odklad vykonateľnosti povolil a dovolateľ by bol v dovolacom konaní neúspešný, žalobca si vždy bude môcť uplatniť výkon napadnutého rozhodnutia, aj vzhľadom na postavenie a činnosť žalovaného. Dovolateľ ďalej uviedol, že žalobca inicioval exekučné konanie, pričom v exekučnom konaní sp. zn. 48Ek/1048/2020 bolo vydané poverenie na výkon exekúcie v prospech súdneho exekútora JUDr. L.. Súdny exekútor už pristúpil k viacerým úkonom zabezpečujúcim majetok žalovaného, t. j. vykonal blokáciu viacerých účtov žalovaného ako i zriadil exekučné záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, o ktorých skutočnostiach predložil aj listinné dôkazy. Neodkladný výkon napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s jemu predchádzajúcim rozhodnutím súdu prvej inštancie, by mohli mať pre žalovaného obzvlášť nepriaznivé následky a značné hospodárske škody. Vzhľadom na niekoľkonásobné postupovanie pohľadávok medzi žalobcom a jemu predchádzajúcimi personálne a majetkovo navzájom prepojenými subjektmi v postavení žalobcu a vzájomné prevody majetku, bolo možné očakávať postupné zbavovanie sa majetku žalobcu, z ktorého dôvodu hrozilo, že v prípade úspechu žalovaného v dovolacom konaní bude prípadné navrátenie do pôvodného stavu a spätné vymoženie pohľadávky značne ohrozené. Zo zverejnených účtovných závierok žalobcu vyplývalo, že žalobca bol spoločnosťou založenou 29. decembra 2018, ktorá k dnešnému dňu ešte nezačala vykonávať podnikateľskú činnosť a majetok tvoriaci základné imanie dosahoval hodnotu 5.000,- Eur. Tiež uviedol, že výkonom napadnutého rozhodnutia hrozí narušenie výkonu činnosti žalovaného s

nepriaznivým vplyvom na riadne fungovanie celého regulovaného trhu s elektrinou. Záverom poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých bol na základe obdobných skutočností odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia povolený (viď sp. zn. 1Obdo/25/2019 z 30. apríla 2019, 2Obdo/15/2019 zo 17. apríla 2019, atď.).

6. Žalobca sa k návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia vyjadril vo svojom vyjadrení k dovolaniu, pričom uviedol, že pokiaľ sa dovolateľ dožadoval odkladu vykonateľnosti rozhodnutia s poukazom na to, že samotné rozhodnutie malo trpieť vadou zmätočnosti a nesprávnym právnym posúdením, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k reálnej hrozbe narušenia podnikateľskej činnosti žalovaného, uviedol, že právne okolnosti, na ktoré dovolateľ poukázal boli predmetom sporu. Dovolateľ v čase vzniku škody si ako jediný prevádzkovateľ distribučnej sústavy nerobil akékoľvek starosti s informovaním subjektov závislých na dodávkach jeho elektrickej energie a odpojil ich od týchto dodávok, nehľadiac na ich ekonomické straty. Vzhľadom na dĺžku konania žalobca nepovažoval za neobvyklé, ak došlo k zmene subjektov na strane žalobcu. Dovolateľ sa bránil právom na spravodlivý proces, pričom rovnaké právo patrilo aj žalobcovi. Žalobca mal za to, že nebol daný dôvod na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

7. Dovolateľ dovolaciemu súdu doručil, okrem viacerých urgencií o vydanie rozhodnutia o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, aj uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX z 8. októbra 2020, ktorým návrh povinného (dovolateľa) na zastavenie exekúcie zamietol. Z uvedeného tak vyplývalo, že exekučné konanie pokračovalo.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal existenciu podmienok pre vyhovenie alebo nevyhovenie návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti.

9. Podľa § 444 ods. 1 C. s. p., dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Cieľom odkladu vykonateľnosti rozhodnutia v posudzovanej veci je zabrániť výkonu exekúcie počas dovolacieho konania, v dôsledku ktorého by strane, ktorá dovolanie iniciovala, v prípade jej úspechu v dovolacom konaní, mohla vzniknúť škoda.

11. Podanie dovolania samo o sebe nemá vplyv na vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Aby však nebol zmarený účel a cieľ dovolania skôr, než bude o dovolaní rozhodnuté, zákon umožňuje dovolaciemu súdu rozhodnúť o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

12. Odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia má mimoriadny charakter, pretože dovolací súd odložením vykonateľnosti pred rozhodnutím o dovolaní prelamuje právne účinky dovolaním napadnutého právoplatného rozhodnutia, zároveň však má aj charakter dočasný a predbežný. Z účelu, ktorému má slúžiť odklad vykonateľnosti možno vyvodiť, že predpokladom pre rozhodnutie dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia je, že dovolanie má všetky predpísané náležitosti, bolo podané včas oprávneným subjektom, je procesné prípustné a zároveň môže byť úspešné. Dôvodný je odklad vykonateľnosti napríklad vtedy, keď z pohľadu predbežných úvah dovolacieho súdu existujúcich v čase posudzovania návrhu na odklad vykonateľnosti doterajší priebeh dovolacieho konania nevylučuje, že dovolateľ môže byť v dovolacom konaní úspešný.

13. Vyhovenie (rovnako ako aj nevyhovenie) návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia neprejudikuje konečný výsledok dovolacieho konania. Pokiaľ dovolací súd v určitej veci odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že dovolanie musí byť v konečnom dôsledku (pri rozhodovaní o veci samej) považované za opodstatnené.

14. Pri rozhodovaní o odklade vykonateľnosti musí dovolací súd zohľadniť tak ujmu, ktorá môže dovolateľovi vzniknúť v prípade, že nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj prípadnú ujmu protistrany, spočívajúcu v tom, že táto strana sporu sa v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia dočasne musí zdržať realizácie práv, ktoré jej z tohto rozhodnutia vyplývajú. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe, dovolací súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia vtedy, keď možná ujma hroziaca v prípade neodloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia na strane toho, kto o odklad žiada, prevyšuje do úvahy prichádzajúcu ujmu opačnej procesnej strany.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade prihliadol na obsah spisu, ako celok, dovolacie námietky a výšku sumy tvoriacej predmet konania. Dospel k záveru, že žalovaný navrhol odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Predmetom sporu je suma 1.869.345,08 Eur s príslušenstvom, pričom z listinných dôkazov predložených žalovaným bolo preukázané, že žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie a súdom poverený súdny exekútor JUDr. L. vydal dňa 05. augusta 2020 upovedomenie o začatí exekúcie na vymożenie istiny 1.869.345,08 Eur s príslušenstvom. Súčasne dovolateľ predložil listinné dôkazy, z ktorých vyplývalo, že súdny exekútor blokoval finančné prostriedky žalovaného na úhradu žalovanej sumy a súčasne na zabezpečenie pohľadávky žalobcu zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného.

16. S poukazom na výšku pohľadávky priznanej rozhodnutím súdu, ktoré bolo napadnuté dovolaním, ako i prebiehajúce exekučné konanie dovolací súd konštatuje, že ujma, ktorá by výkonom exekúcie mohla vzniknúť na strane žalovaného je väčšia ako ujma, ktorá by vznikla na strane žalobcu a to jednak z dôvodu nemožnosti navrátenia veci do pôvodného stavu v exekučnom konaní, ako i z dôvodu, že v prípade ak žalovaný v dovolacom konaní úspešný nebude, žalobca sa bude môcť domáhať svojich nárokov v exekučnom konaní. Dovolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že v dôsledku odkladu vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia nedôjde k zastaveniu exekučného konania, ale len k jeho odkladu (ustanovenie § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku), pričom v prípade neúspechu žalovaného v dovolacom konaní, súdny exekútor bude vo vymáhaní pohľadávky oprávneného, t. j. žalobcu, pokračovať. Vzhľadom na postavenie žalovaného na slovenskom trhu, ktorý je podnikateľským subjektom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť už od roku 2005 s hodnotou splateného základného imania 220.040.272,00 Eur, má dovolací súd za to, že v prípade úspechu žalobcu v dovolacom konaní nedôjde k znemožneniu vymożenia priznanej pohľadávky a z tohto pohľadu sú obavy žalobcu neodôvodnené. Žalobca ani nesporeoval skutočnosť, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7. januára 2019 nadobudol pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, v sume 1.960.688,00 Eur bezodplatne, pričom z výpisu z obchodného registra bolo zrejmé, že žalobca ako spoločnosť s ručením obmedzeným vznikol dňa 29. decembra 2018 s rozsahom splateného základného imania 5.000,- Eur. Z uvedeného dovolací súd považoval obavy žalovaného o navrátenie do pôvodného stavu v prípade úspechu žalovaného v dovolacom konaní za odôvodnené.

17. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel návrhu žalovaného podľa ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p., na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

